

ПОТРЕБА ОД ПРИМАРНА РЕАНИМАЦИЈА КАЈ ДОНОСЕНИ НОВОРОДЕНИ ДЕЦА

Зисовска Елизабета¹, Штерјовска Алексовска Андријана², Димитровска Иванова Марија²

¹Универзитетска Клиника за гинекологија и акушерство, Скопје

²Универзитет „Гоце Делчев“ - Факултет за медицински науки, Штип

Реананимацијата кај новороденото дете е животоспасувачка процедура која резултира со воспоставување на витални функции непосредно после раѓањето, но со ризик од долгорочни последици по нивното понатамошно здравје и психомоторен развој. Оттука произлегува и важноста од навремената и правилно изведена примарна реанимација после раѓањето. Се смета дека околу 10% од новородените деца имаат потреба од некоја мерка од примарната реанимација, додека околу 1% бараат опсежна форма на реанимациони мерки. Постапките не смеат да бидат хаотични, туку секогаш да бидат според глобално прифатениот концепт ан на докази и алгоритам на чекори, со проверка на виталните параметри на точно одредени интервали. Како светски прифатено Клиничко упатство за спроведување на примарната реанимација се смета тоа што е развиено и публикувано од Меѓународниот комитет за реанимација. Со оглед на фактот дека ова упатство е задолжително за сите породилишта во Република Македонија, целта на нашето истражување беше да се одреди процентот на доносени деца кои имале потреба од примарна реанимација од полесен степен (првите 2 чекори во алгоритмот), умерен степен (вклучен трет чекор) и опсежни реанимациони мерки со интубација. Студијата беше проспективна обсервациона. Беа вклучени сукцесивно породени доносени деца во тек на тримесечен период (септември-ноември 2012 година). Податоците беа обработувани од неонаталната историја која е задолжителна за секое новородено дете. Резултати: во тек на испитуваниот период беа породени 1418 доносени новородени деца. Од нив 170 деца имаа потреба од примарна реанимација, што вкупно изнесува 11,9%. Лесни реанимациони мерки се спроведени кај 154 (10,8%), срцева масажа е вклучена кај уште 11 (0,8%), додека ендотрахеална интубација кај уште 5 деца (0,3%). Дискусија и заклучок: нешто повисокиот процент на деца кои бараа примарна реанимација се објаснува со нивото на здравствена заштита што го пружа Клиниката, каде се транспортираат „transport in utero“ бремени жени со висок ризик. Во секое породилиште, а особено во едукативна установа, мора континуирано да се одвива процес на едукација за совладување на реанимационите вештини, бидејќи во околу 50% од случаите не може да се предвиди потребата од примарна реанимација. Имајќи во предвид дека голем број на раѓања има во останатите породилишта, неопходно е спроведување на континуирана медицинска едукација на целиот персонал кој работи со родилките и новородените деца, како би се одржало потребното ниво на вештини, неопходни не само за преживување на новородените деца, туку и за минимизирање на ризикот од неповолен психомоторен развој.

Клучни зборови: доносено новородено дете, реанимација

NEED FOR RESUSCITATION AT BIRTH IN TERM NEWBORN BABIES

Zisovska Elizabeta¹, Sterjovska Aleksovska Andrijana², Dimitrovska Ivanova Marija²

¹University Clinic for Gynecology and Obstetrics-Department of Neonatology, Skopje

²University "Goce Delchev"-Faculty for medical sciences-Stip

Neonatal resuscitation is life-saving procedure, resulting in establishing the vital signs immediately after the birth. But the risk of long-term adverse development remains high. This fact implies the importance of the timely and appropriate resuscitation at birth. It is considered that almost 10% of all newborn infants need some form of respiratory assistance after birth; only 1% will require more advanced forms of resuscitation. The resuscitation must not be chaotic, but should always be conducted following the accepted and evidence based model (algorithm), evaluating and re-evaluating the vital signs in pre-determined intervals. Globally accepted Clinical guideline is that developed and published by the International Liaison Committee for Resuscitation (ILCOR). According to the fact that this Guideline is obligatory for all maternity hospitals in Macedonia, the **aim** of our study was to determine the percent of the term newborn who needed any type of resuscitation at birth (light, moderate and intensive procedure). The study design was prospective, observational, and included successively born term newborns in a three-months period (September-November 2012). The data were obtained out of the histories of the newborn children, immediately after the birth. **Results:** during the investigated period, 1418 term newborns were born in the Department; 170 needed some kind of resuscitation at birth, comprising 11,9%. Non-intensive measures of resuscitation experienced 154 newborns (10,8%), cardiac massage 11 more (0,8%), and endotracheal intubation due to severe birth asphyxia, 5 term newborns (0,3%). **Discussion and conclusion:** the higher percent of newborn babies in a need of resuscitation could be explained by the level of health care of the Institution, where great number of high-risk pregnant women are admitted as "transport in utero" from all over the country. Therefore, it is important in each maternity hospital or department, especially in those providing education for students and young doctors, to conduct continuous medical education in order to overtake the resuscitation skills, because in almost 50% of the neonates who are resuscitated, the need could not be anticipated. Taking into consideration that many of the births are in the rest of maternity hospitals/departments, it is essential to conduct education of the staff attending deliveries and taking care for newly born neonates. This is the only way to keep the skills on the desired level, necessary not only for survival of the newborn babies, but also for minimizing the risk of their adverse psychomotor development.

Key words: term newborn baby, resuscitation